

Prästen

Muhammed
Karal

Ronny
Hazelwood

Teater-
direktören

Fröken Gun

Ivy Roos &
Karl-Filip

Franco
Bollo

Rune
Andersson

Agata Kula

Det är självaste julafton. Klockan är kvart i tre på eftermiddagen. Det faller tunga snöflingor över Valleby's gator och hus.

Lasse och Maja är på väg till stadshotellet. För där i matsalen kommer alltid jultomten in precis klockan tre.

– Men, Lasse, säger Maja. Börjar vi inte bli lite för stora för det här med jultomten?

Lasse ler och svarar:

– Ho, ho! Finns här några snälla barn?

Maja skrattar och säger:

– Varje år kommer Rune Andersson in utklädd till tomte. Så säger han: ”Du ser snäll ut” till någon flicka

eller pojke och så klappar han dem på huvudet.

– Men tänk på de små barnen, säger Lasse. De tycker det är roligt.

– Jag tror faktiskt, säger Maja och ler, att det är Rune själv som tycker att det är roligast.

Så ser Lasse och Maja två personer som kommer gående emot dem. Det är Muhammed som bär på ett långt inslaget paket. Bakom honom kommer Prästen skuttande på trottoaren. Lasse och Maja hälsar.

– Ska inte ni vara med i matsalen som ni brukar på julafton? frågar Maja.

– Nej, svarar Prästen glatt. Jag ska klä om.

Lasse och Maja tittar undrande på stadens präst.

– Jag med, skrattar Muhammed och håller fram sitt paket. Jag ska också klä om.

Muhammed och Prästen vandrar vidare.

– Vad de verkade hemlighetsfulla, säger Lasse till Maja. Jag undrar vad de skulle göra. Klä om?

Maja skakar ovetande på huvudet och säger sedan att de måste skynda sig för att inte komma försent till julfirandet på hotellet.

I hotellets varma matsal är det fullt med barnfamiljer och gamla bekanta. Lasse och Maja hälsar på polismästaren, Barbro Palm och fröken Gun bland många andra.

En stor julgran står mitt i rummet och det glittrar i de färgglada kulorna. Lille Pjär jollrar förtjust när han rider på pappa Dinos knä. Från ett hörn hör Lasse och Maja ett ynkligt gnyende. Ivy Roos försöker att trösta sin hund Karl-Filip.

– Han har förlorat sin snuttefilt, förstår ni, förklarar Ivy för Lasse och Maja.

– Snuttefilt? undrar Lasse.

– Ja, en bit av ett fårskinn, förklarar Ivy. Den lille gossen är otröstlig.

– Den kommer nog fram, säger Maja tröstande. Lasse och Maja slår sig ner vid ett bord hos polismästaren.

– God jul, ungar, hälsar Randolph Larsson.

– God jul själv, polismästaren, svarar Lasse.

– Allt lugnt? frågar Maja och Randolph nickar tillbaka.

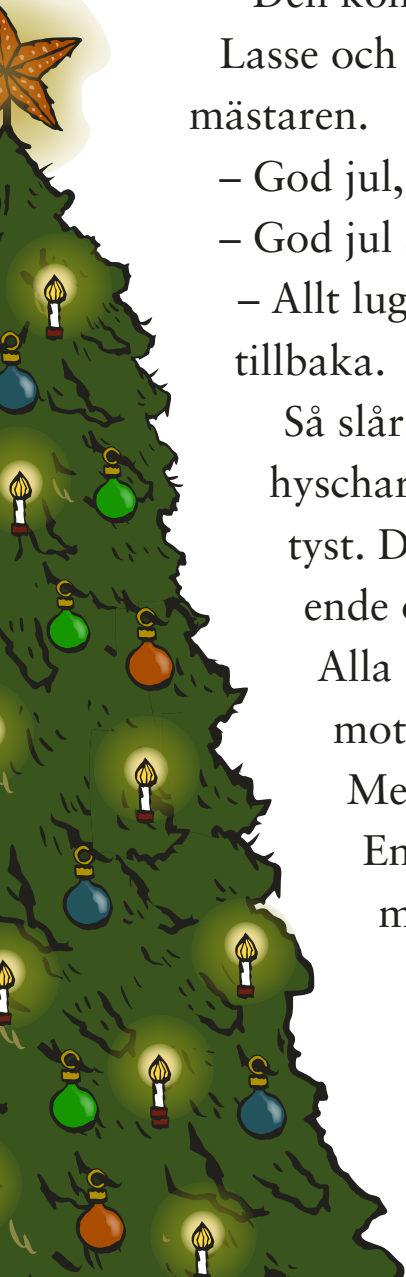
Så slår kyrkklockan tre slag. Föräldrar hyschar sina barn och snart blir det alldeles tyst. Det enda som hörs är Karl-Filips gnyende och tickandet från en klocka på väggen.

Alla barn i rummet tittar med spänd förväntan mot dörren där jultomten ska komma in.

Men ingenting händer.

En liten pojke ser med darrande underläpp mot dörren och börjar gråta.

– Var är tomten? snyftar han.

Dörren in till matsalen förblir stängd.
Fler och fler barn börjar gråta. Då reser sig
hotelldirektör Ronny Hazelwood upp.

– Medan vi väntar på den snälla tomten
kanske jag ska läsa några dikter? föreslår
han. Jag har skrivit dem själv.

– Dumma tomte, säger pojken besviket.

– Aja, baja! rättar fröken Gun. Så säger
man inte om Run..., eh om tomten, menar jag.

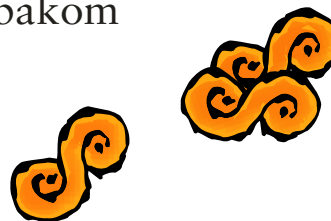
– Kom ungar, viskar polismästaren bakom handen till
Lasse och Maja. Det måste ha hänt honom något.

Samtidigt som Lasse, Maja och polismästaren smiter
ut hör de hur hotelldirektören börjar läsa:

– Barnens ögon tindrar var jul – att fira jul är både
roligt och kul ...

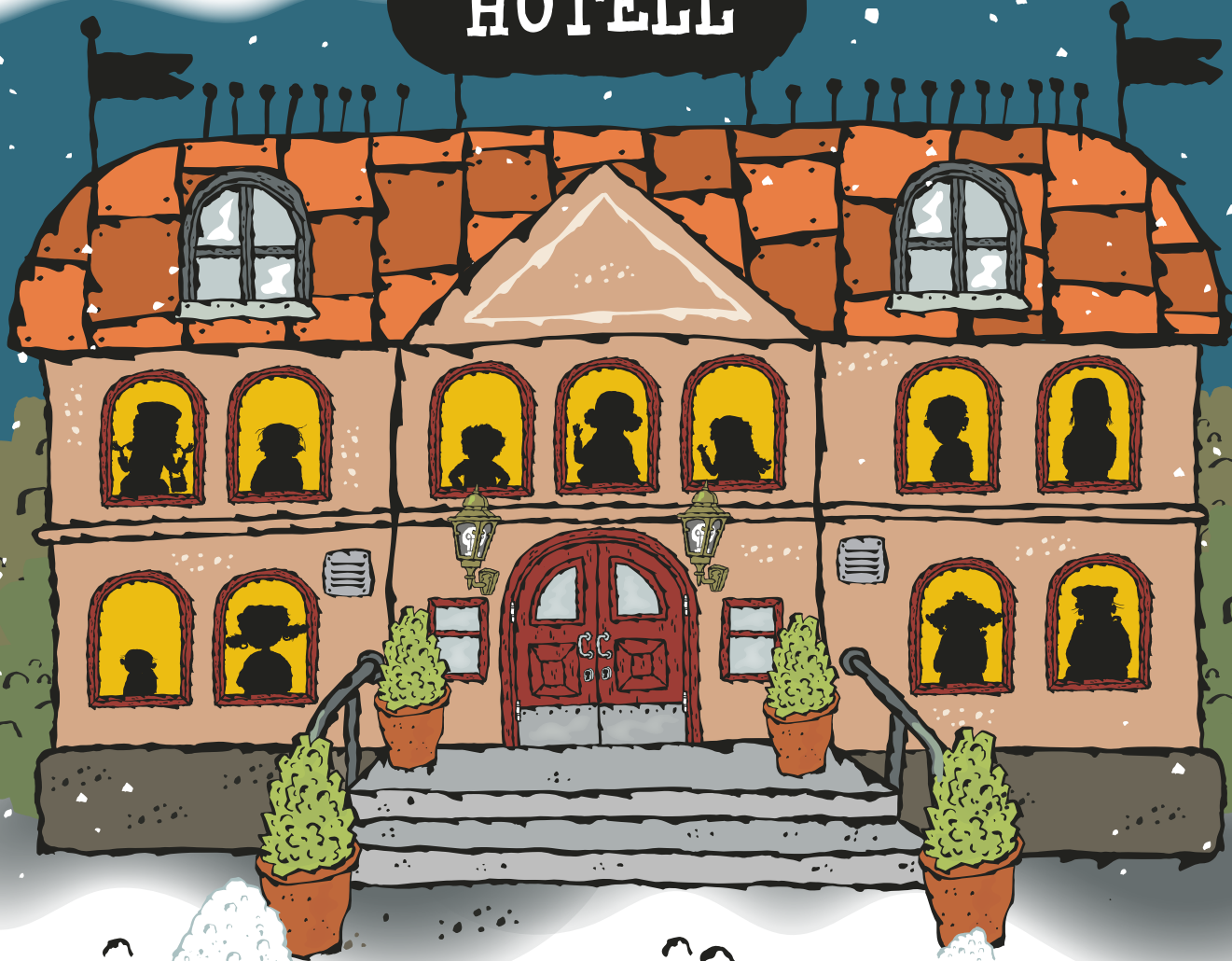
Karl-Filip ylar högt.

Lasse, Maja och polismästaren skyndar ut i
receptionen där Rune alltid brukar stå bakom
disken och ta emot hotellets gäster.

PYSSEL
1

HOTELL

vilka står i fönstret?
Känner du igen Vallebyborna på hotellet?

– Rune! ropar polismästaren.

Var är du? Barnen väntar.

Men polismästaren får
inget svar.

De letar igenom recep-
tionen. I en garderob ser de
en tom galge. TOMTE-
KOSTYM har den ordningsamma
Rune Andersson skrivit över galgen.

Lasse, Maja och polismästaren tittar frågande på
varandra.

– Tomtekostymen är borta, konstaterar Maja.

– Och Rune, säger Lasse.

– Rune skulle aldrig frivilligt missa
att vara jultomte, säger Maja.

Då ringer polismästarens telefon.

Han svarar och nickar allvarligt.

– Någon har varit inne och förstört
saker på teatern, berättar han.

Lasse, Maja och polismästaren
skyndar ut från hotellet.

– Mot teatern, säger polismästaren.

Men de hinner inte ens nerför hotellets trappa innan de ser något som fångar deras uppmärksamhet.

Ett skojsande, sjungande och skrattande gäng kommer över torget.

– *Bjällerklang, bjällerklang – hör dess dingle dong!*
skrålar de.

Längst fram går någon med en tomtemask för ansiktet!

– Runes tomtemask, viskar polismästaren.

De sjungande och dansande människorna går förbi Vallebybladet i riktning mot biblioteket.

– Kom, viskar Lasse. Vi smyger närmare.

Lasse, Maja och polismästaren tar sig försiktigt fram i skuggorna längs hotellets fasad.

– Nämen, säger Maja. Skolsyster Mary!

– Hon sitter ju i fängelse, stönar Lasse.

– Och där är doktor Moberg och Lollo Smitt,
fortsätter Maja.

– Bara interner från fängelset, konstaterar polismästaren. Vad gör de ute på stan?

Personen längst fram lyfter plötsligt på tomtemasken.

– God jul, kamrater, ropar han till de andra.

– Steve Marsaan, konstaterar Maja.

– Hela stan är full av skurkar, viskar Lasse.

– De måste ha rymt från fängelset, säger polismästaren sammanbitet.

Polismästaren sätter händerna i sidorna.

– Hallå där! ropar han. I lagens namn!

Stanna där ni är!

Som på en given signal skingras hela gänget.

De försvinner in bakom hus och in i gränder. Steve

tappar sin tomtemask och

Maja skyndar sig fram

och plockar upp den.

– Det här är inte Runes mask, säger hon.

På insidan av masken står det: TILLHÖR FÄNGELSET.

Polismästaren suckar.

– Kom! Vi måste dit! säger han.

Lasse, Maja och polismästaren springer i snön längs stadens gator.

– Tänk om de har låst in Agata Kula och fångvaktare Larsson, flåsar Lasse.

– Snabbare! manar polismästaren på.

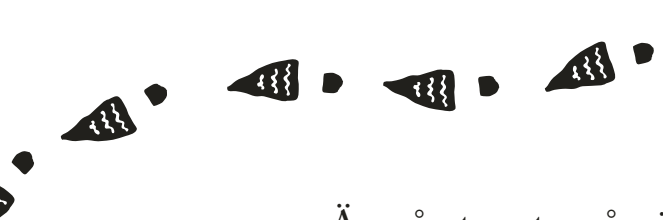
Utanför stationen lämnar en buss sin hållplats. SOLBACKA står det på bussens skylt. Lasse hejdar sig och pekar på bussen.

– Vänta, säger han till de andra. Titta!

Lasse, Maja och polismästaren ser en tomte som sitter längst bak i bussen. Han skakar sin knutna näve mot dem.

– Vad är det egentligen som händer? säger Maja förvirrat.

– Är vår tomte på väg till Solbacka? svarar Lasse och kliar sig i nacken. Var det där Rune Andersson på bussen? Han verkade arg!

Maja och polismästaren skakar ovetande på huvudet.

– Fångarna! påminner polismästaren. Mot fängelset!

Portarna i fängelsemuren står vidöppna.
I snön mellan fängelset och muren syns en massa fotspår.

– Någonting känns väldigt fel här, viskar polismästaren när de försiktigt passerar portarna.

– Var är Agata Kula och Larsson? funderar Maja.

– Säkert inspärrade i en cell någonstans, säger Lasse.

Polismästaren går först och öppnar dörren in till den stora fängelsebyggnaden.

– Hallå! ropar han.

Polismästarens röst ekar mellan stenväggarna.

– Det verkar helt tomt, viskar Lasse.

– Schh, lyssna! säger Maja.

Polismästaren och Lasse lyssnar.

PYSSEL 2

A

Lollo Smitt

B

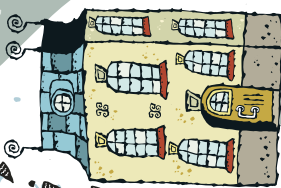
doktor Moberg

C

skolsyster Mary

P

var gömmer sig fångarna?
Följ fotspåren på kartan och hitta vem som gömt sig var.